

[A. Svensson.]

Til sidst nogle Ord om den økonomiske Situation i de sønderjyske Landsdele. I Aarevis har nu de Konservative paa-peget, hvor nødvendigt det er at faa gennemført en særlig sønderjysk Sanering, og havde man i Tide lyttet til det konservative Krav, kunde megen Uro og mange Ængstelser hos den sønderjyske Befolkning have været undgaaet. I Februar i Aar fremsatte mit Parti et Forslag til Lov om at nedsætte et sønderjysk Udvalg, der skulde undersøge Omfanget af de særlige sønderjyske Vanskeligheder og udarbejde Forslag til gennemgribende Saneringsforanstaltninger. Den høje Regering lod dette Forslag falde under Bordet. I Stedet for lovede den højtærede Statsminister paa egen Haand at undersøge Forholdene, og Rigsdagens Medlemmer skulde saa, naar denne Undersøgelse var tilendebragt, faa Kendskab til Resultatet.

Jeg har ingen Oplysninger faaet tilstillet, og mit Parti vil derfor paa ny anmelde Lovforslaget om Nedsættelse af et sønderjysk Udvalg. Jeg kan heller ikke tro andet, end at der nu omsider skulde være Ørenlyd for et saadant Forslag. Jeg tager det som et godt Tegn, at det ærede Medlem Hr. Brosen beklagede sig over den Træghed, der er her paa Rigsdagen over for dette Spørgsmaal. Denne Træghed skyldes nu ikke mindst en fleraarig haardnakket Modstand inden for det ærede Medlems eget Parti, det sønderjyske Venstre; men efter at ikke alene L. S., men ogsaa Landboforeningerne og Husmandsforeningerne i Nordslesvig er traadt i Skranken for Saneringstanken, maa denne Modstand vel anses for i det væsentlige overvundet. Hvad Regeringspartierne angaar, har jo Formanden for Landbokommissionen, det ærede Medlem Hr. Fisker, været til Forhandling med sønderjyske Repræsentanter for nylig i Aabenraa og har selv faaet et Indblik i, hvilke Farer der er forbundet med den nuværende Tilstand. Ikke mindst hilser jeg med Glæde, at en Deputation af sønderjyske Præster har haft Foretræde i disse Dage for Statsministeren og dèr modtaget Tilsagn om Velvilje.

Men det haster. Sønderjyllands Kreditforening begynder nu at afgive Restancer til Inkassation, og snart vil Tvangsauktionerne igen hænge truende over Hovedet paa Befolkningen dernede. Den forhaandenværende Tilstand er — det gælder ikke alene Landmænd, men ogsaa efterhaanden i høj Grad vore handlende og Haandværkere, især ude paa Landet — uholdbar, og jeg maa paa det mest indtrængende advare

imod, at Regeringen lader ogsaa denne Samling gaa til Ende uden at foretage Skridt til at faa denne Tilstand afhjulpet.

Jeg ser, at jeg har endnu et Par Minutter tilbage, og jeg kan da ikke lade være med at gøre Indsigelse imod en Kronik af Forfatteren Kai Hoffmann i „Social-Demokraten“ for 23. Oktober. Hr. Kai Hoffmann, der bekender, at han er af slesvigsk Afstamning, har læst om det unge Grænseværns Møde i Idrætshuset forleden her i København, og det er faldet ham stærkt for Brystet, at man ikke alene har spillet den danske Nationalsang „Kong Christian“ ved dette Møde, men ogsaa afsluttet Mødet med, hvad han kalder den „ældgamle Traver“, den religiøs-nationale Hymne „Kongernes Konge“, og saa har en af det unge Grænseværns Ledere oven i Købet udtalt, at Nordslesvigs Ungdom var en kristen Ungdom!

Hr. Kai Hoffmann, der vistnok er en fortræffelig Lyriker, men efter min Mening en meget daarlig Psykolog, holder derefter en lang Forelæsning for den sønderjyske Befolkning om, at den er for gammeldags indstillet — det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har aabenbart i Gaar været inde paa noget af det samme; det kunde endda gaa, saa længe Nordslesvigerne levede under tysk Styre, men nu er de i Danmark; der er gaaet hele 13 Aar efter Genforeningen, og de har haft god Tid til at orientere sig; nu maa de virkelig lære at stikke Fingeren i Jorden, saa at de ikke fornærmer Hr. Kai Hoffmann og ligesindede med deres forældede Indstilling og deres forældede Overleveringer; de har jo dog en talentfuld Forfatter iblandt sig, Hr. Marcus Lauesen; ham kan de tage ved Lære af, og Marcus Lauesen maa se det som en Opgave at indvirke paa det unge Grænseværnet, at modernisere Aanden i Grænseværnet. Det vilde rigtignok, siger Hr. Kai Hoffmann til sidst, være et frygteligt moralsk Nederlag, hvis Nordslesvig gled bort fra Danmark igen og Skylden var vor egen; men naar Nordslesvigerne ikke kan tilpasse sig, saa var det maaske dog til at overleve; i alt Fald, kom ikke her op og bring Forstyrrelse i Rækkerne med Sange, der er faldet i Unaade, og alt det andet, som hører forrige Aarhundrede til!

Jeg skal kort dertil bemærke, at det er rigtigt, at den sønderjyske Befolkning er i mange Henseender gammeldags, og den sønderjyske Befolkning er ogsaa en stærkt religiøs Befolkning. Og Gudskelov for det, for hvis det ikke havde været saadan, saa vilde den ikke have kunnet bevare sig selv i den Grad, som den gjorde under tysk